

на християнитѣ—критиани, въ единъ адресъ подаденъ на султана, на м. дек. 1866 г., като казали, че българскій народъ всепрѣданъ и всевѣренъ на турцитѣ, неговитѣ „еднокрѣвни братия“, ималъ да се хвали съ „голѣмитѣ благодѣянния“ на императорското правителство на османлиитѣ, подъ скиптѣра на които „всемогщій Богъ благоволи, прѣди петъ вѣкове да го тури“.

Подобенъ адресъ възмути всѣки истински българинъ. Въ Букурещъ се напечата, въ видъ на отговоръ, едно „Братско обяснение на Българинъ къмъ братията му Българи“. 1867.

Нека писателтъ на горнитѣ редове размишлява върху това „братско обяснение“¹⁾. Ето нѣколко извлѣчения.

„О, неразбрани чловѣци!.... не ви ли досра-мѣ, ако не ви догрѣшѣ, като видѣхте че тѣ (критианетѣ) съ проливане крѣвта си приготвиха вече едно по-добро бѣдѣще за всичкитѣ **охкащи** подъ турското иго християне?...

„Ахъ! български прѣдставители! всекий отъ васъ е изялъ въ животътъ си баремъ петъ юмрука отъ ржката на варваритѣ Турци.... Всекий отъ васъ има, безъ съмнение, ако не на собственното си тѣло бѣлѣзи отъ турскій ножъ, поне нѣколко помежду роднинитѣ си съ нишани отъ турското звѣрство и своеволие. Не се ли побояхте да не излезатъ сѣнкитѣ на толкозъ ваши дѣди и прадѣди, сѣчени, бодени, съ горѣщи желѣза мжчени, грабени оскърбени въ честта на фамилиитѣ си и **насилно потурчени**, да ви изобличатъ въ гнусната лъжа?....

¹⁾ Това „обяснение“ се намира въ кн. на Т. Ст. Бурмовъ, „Българо-Гръка Църковна Распря“, София, 1902. Отъ тамъ извлекохъ тия откъслечи. Виж. стр. 336.